

Svar:

Efter de gældende regler fastsættes betalingen i forhold til de faktiske udgifter for den enkelte ordning efter fradrag af statens og vedkommende kommunes ordinære driftstilskud, jfr. § 71 i lov om børne- og ungdomsforsorg. Til de tilskudsberettigede udgifter henregnes vederlag til dagplejemødrene, legetøj og inventar m. v., løn til dagplejelederen og eventuelle afdelingsledere og assistenter, samt administrationsudgifter, dog højst 5 pct. af de samlede tilskudsberettigede driftsudgifter.

Spørgsmål 78 a:

Er man i besiddelse af oplysninger om det gennemsnitlige antal børn i de enkelte dagplejehjem?

Det ønskes endvidere oplyst, hvorledes begrebet „faktiske udgifter“ afgrænses.

Svar:

Socialstyrelsen har intet statistisk materiale til belysning af det gennemsnitlige antal børn i de enkelte dagplejehjem. Styrelsen har imidlertid som eksempel oplyst, at der i Århus kommune er anbragt ca. 2.000 børn i private dagplejehjem, og at kun 3 hjem modtager flere end 5 børn.

Ved beregningen af forældrenes betaling er begrebet „faktiske udgifter“ lig med „tilskudsberettigede udgifter“. Som eksempel på ikke-tilskudsberettigede udgifter, som kommunerne selv må afholde, kan nævnes den del af administrationsudgifterne, der overstiger 5 pct. af de samlede tilskudsberettigede driftsudgifter.

Spørgsmål 79:

Ad § 65 spørges, hvorvidt plejehjemsforeningernes virksomhed agtes opretholdt ved gennemførelsen af lovforslaget.

Svar:

Efter bestemmelsen i børneforsorgslovens § 101 varetager de anerkendte plejehjemsforeninger følgende opgaver: Virksomhed vedrørende børns anbringelse i pleje, vedrørende tilsyn med plejebørn, vedrørende omsorg for børn og unge uden for deres hjem og vedrørende efterværn. Endvidere kan børne- og ungdomsværnet efter § 40, stk. 2, bemyndige en anerkendt forening til

at udøve omsorgen for et barn, der er anbragt uden for sit naturlige hjem.

Herudover driver foreningerne en række anerkendte børne- og ungdomshjem.

I § 138 i lovforslaget til bistandsloven er foreslået en bestemmelse, hvorefter socialministeren kan fastsætte regler om vedtægter m. v. for foreninger, der driver virksomhed, hvortil udgifter afholdes efter bistandsloven. Der henvises i bemærkningerne til, at den foreslåede bestemmelse er på linie med den regel, der blev indsat i omsorgsloven i folketingsåret 1971-72 for foreninger, der udfører omsorgsarbejde for pensionister.

Ved at udelade foreningernes arbejdsopgaver i lovteksten understreger man, at ansvaret for udøvelsen af børne- og ungdomsforsorg — såvel de generelle forpligtelser som forpligtelser over for det enkelte barn — påhviler de kommunale myndigheder. Dette er ikke til hinder for, at kommunerne kan indgå aftaler med foreningerne om samarbejde, men kommunerne kan ikke ved en sådan aftale frigøre sig for ansvaret og har i givet fald pligt til at gribe ind over for foreningernes arbejde. Endvidere er det i strid med bistandslovens hovedprincip om en samlet vurdering og behandling af familiens forhold at udskille visse afgørelser vedrørende børn og unge fra de sociale udvalgs kompetence.

Med hensyn til foreningernes virksomhed på institutionsområdet bemærkes, at foreningerne vil kunne drive deres allerede anerkendte børne- og ungdomshjem ved at indgå overenskomst med vedkommende amtskommune, jfr. bemærkningerne til lovforslagets § 141. Endvidere kan foreningerne med amtsrådets godkendelse oprette nye institutioner, men disse skal i så fald være selvejende, jfr. forslaget § 96, stk. 2.

Det er som nævnt i bemærkningerne til § 138 forudsat, at eventuelle statstilskud til foreningerne — udover betaling for opholdet på institutionerne, jfr. forslaget § 133, stk. 1, og ud over de tilskud, som kommunerne må yde foreningerne som betaling for deres arbejde — må fastsættes ved særlig bevilling på de årlige finanslove.

Spørgsmål 80:

Ad § 65 spørges, med hvilken begrundelse aldersgrænsen er fastsat til 14 år.